

1. Je - ží - še Kris - ta sla - ví - me,
 vě - ří - me mu a ví - me, že zro - zen
 z že - ny pro nás žil a Bůh se k nám v něm
 při - blí - žil. — Ky - ri - e - leis.

2. V tom, který byl jak jeden z nás, / slyšeli jsme Boží hlas /
 a narozený v jesličkách / přemohl lidský hřích a strach. /
 Kyrieleis.

3. Ten, pro nějž vesmír s hvězdami / i se zemí a s námi /
 nabývá smysl před Bohem, / se zrodil v chlévě ubohém. /
 Kyrieleis.

4. Jak září světlo do noci, / tak chtěl lidem pomoci. /
 Pro něho proto celý svět / lze v novém světle uvidět. /
 Kyrieleis.

5. S Bohem byl spojen jako syn / a nás nazval lidem svým. /
 Ze světa zla a starostí / nás mocí víry vyproští. / Kyrieleis.

6. Již radujte se, křesťané, / protože se tak stane: / Bůh chce
 být s námi, zpíváme, / ó radujme se, křesťané. / Kyrieleis.

t: Martin Luther, Geystliche gesangk Buchleyn, 1524 /

Petr Pokorný, Evangelický zpěvník, 1979

m: *Gelobet seist du, Jesu Christ* / Geystliche gesangk Buchleyn, 1524